

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžd/35/2014
Identifikačné číslo spisu:	1013200625
Dátum vydania rozhodnutia:	13.05.2015
Meno a priezvisko:	JUDr. Zuzana Ďurišová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2015:1013200625.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov senátu JUDr. Jany Henčekovej, PhD. a JUDr. Petra Paludu, v právnej veci žalobcu: h. prof. Dr. Ing. C. B. DrSc., R., právne zastúpeného: JUDr. Svetozár Chabada, advokát, Palackého 20, 811 02 Bratislava, proti žalovanému: Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky, Pribinova 2, Bratislava, (predtým Krajské riaditeľstvo Policajného zboru v Bratislave, Krajský dopravný inšpektorát, Špitálska 14, 812 28 Bratislava), o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. p. KRPZ-P-38/BA-KDI21-2013 zo dňa 12.03.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/84/2013-33 zo dňa 24.10.2014, jednomyseľne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/84/2013-33 zo dňa 24. októbra 2014 p o t v r d z u j e .

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Konanie o priestupku

Okresné riaditeľstvo PZ v Bratislave, okresný dopravný inšpektorát rozhodnutím č. ORP-P-734/BAV-OBCP-2012 zo dňa 23.01.2013 rozhodol, že žalobca bol uznaný za vinného zo spáchania priestupku podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o priestupkoch“), pretože dňa 14.03.2012 o 15,20 hod., viedol motorové vozidlo značka KIA - Sportage, evidenčné číslo V. v Bratislave po účelovej komunikácii Tematínska ul. smerom na miestnu komunikáciu Kutlíkova ul., pričom neprispôsobil svoje správanie dopravnotechnickému stavu cesty a situácii v cestnej premávke, následkom čoho narazil po pravej strane do zaparkovaného vozidla zn. BMW, evidenčné číslo V., ktorého majiteľom je MD Consult s.r.o., Vlárská 50, Bratislava a protiúderového vozidla zn. Ford, evidenčné číslo V., ktoré viedol Z. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom F.. Dopravnú nehodu neohlásil policajtom, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by

bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidla a bezodkladne neupovedomil osobu, ktorej spôsobil hmotnú škodu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou a neoznámil jej osobné údaje, tým ako účastník cestnej premávky porušil ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 66 ods. 2, písm. a), d), e), i) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o cestnej premávke“), za čo mu bola uložená sankcia, a to pokuta vo výške 400 € a zákaz viesť motorové vozidlo po dobu 12 mesiacov.

Proti tomuto rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, ktoré žalovaný zamietol a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. Žalovaný sa v dôvodoch svojho rozhodnutia vyjadril k odvolacím námietkam a uviedol, že spáchanie priestupku bolo dostatočne zdokumentované a spisový materiál obsahuje dôležité skutočnosti a dôkazy potvrdzujúce, že uvedeným konaním sa žalobca dopustil porušenia ustanovenia § 3 ods. 2 písm. a), § 66 ods. 2, písm. a), d), e), i) zákona o cestnej premávke, čím spáchal priestupok proti bezpečnosti a plynulosti v cestnej premávke podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona o priestupkoch.

II.

Konanie na súde I. stupňa

Krajský súd v Bratislave preskúmal napadnuté rozhodnutie žalovaného, ako i postup, ktorý predchádzal jeho vydaniu podľa § 247 a nasl. zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov (ďalej len „OSP“) v medziach podanej žaloby, pričom dospel k záveru, že postup správneho orgánu pred vydaním napadnutého rozhodnutia bol zákonný, rovnako napadnuté rozhodnutie je zákonné, preto žalobu zamietol. V časti žaloby o určenie, že žalobca nezavinil udalosť a že v jej dôsledku nebol dokázaný vznik zreteľa hodnej škody konanie zastavil.

V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že správny súd pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia a postupu správneho orgánu v konkrétnej právnej veci sa v zásade obmedzil na otázku, či vykonané dôkazy, z ktorých správny orgán vychádzal, nie sú pochybné, najmä kvôli prameňu, z ktorých pochádzajú alebo pre porušenie niektorej procesnej zásady správneho konania a ďalej na otázku, či vykonané dôkazy logicky robia vôbec možným skutkový záver, ku ktorému správny orgán dospel. Správny súd pri preskúmaní zákonnosti správneho rozhodnutia a postupu správneho orgánu posudzoval, či správny orgán aplikoval na predmetnú právnu vec relevantný právny predpis. Povinnosť zistiť skutočný stav veci nad rámec rozsahu vlastného zisťovania podľa § 32 zákona č. 71/1967 Zb. o správnom konaní má správny orgán len v rozsahu dôvodov a skutočností (vrátane návrhov na vykonanie dôkazov), ktoré obvinený z priestupku v priebehu správneho konania uviedol. Pritom zo žiadneho ustanovenia zákona nemožno vyvodiť povinnosť správneho orgánu, aby sám domýšľal právne relevantné dôvody, svedčiace v prospech obvineného z priestupku, ktoré tento neuplatnil a následne k týmto dôvodom vykonával príslušné skutkové zistenia (R 46/2009). Žalobca počas ústneho pojednávania, ani v rámci celého konania pred správnym orgánom nenavrhol vykonanie žiadneho dôkazu, ktorý by spochybnil zistenia správneho orgánu.

Podľa názoru súdu, v danom prípade z vykonaných dôkazov dospel správny orgán k správnym skutkovým zisteniam a nemal dôvod pochybovať o ich dôveryhodnosti. Z dokazovania teda vyplýva, že žalobca sa dopustil priestupkov, ktoré mu boli napadnutými rozhodnutiami kladené za vinu.

Výška uloženej sankcie nebola predmetom odvolania žalobcu pred správnym orgánom ani podanej žaloby, preto sa primeranosťou uloženej sankcie súd nezaoberal. Je výška však bola určená v medziach zákona.

III.

Odvolanie, vyjadrenie

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, v ktorom poukázal na zásadne rozpory:

1) rozpor medzi objektívnym zameraním stavu udalosti (podľa náčrtku udalosti vyhotovený policajným orgánom) a výpoveďami oznamovateľa p. L. a svedka p. G.. Pán L. tvrdí, že keď videl prichádzať

vozidlo KIA, uvoľnil jazdnú dráhu tak, že sa posunul až k napravo zaparkovanému vozidlu. Podľa policajného nákresu o 1 m širší priestor ako potrebuje KIA na pokojný prejazd (prítom KIA sa pohybovala veľmi pomalou rýchlosťou, lebo sa pohla z predchádzajúceho zastavenia). Teda technicky je nemožné, aby KIA narazila naraz do obidvoch vozidiel, teda do Fordu i do BMW. Čiže buď svedkovia alebo policajti neuviedli do záznamov pravdu.

2) rozpor medzi výpoveďou oznamovateľa a výpoveďou domnelého svedka; p. L. nevidel, že žalobca narazil do BMW. P. G. to nemohol vidieť, lebo ako je zrejmé z policajtovho náčrtku, bol na mieste, z ktorého mu výhľad zakrývali autá p. L. a KIA. Preto nehovoril, čo videl, ale len aký mal dojem.

3) rozpor medzi výpoveďou oznamovateľa a výpoveďou žalobcu. P. L. tvrdí, že s ním vodič KIA nekomunikoval a žalobca tvrdí, že riadne zastavil a presvedčil sa, že k zreteľu hodnej škode nedošlo a p. L. mu nepovedal, že chce zavolať políciu (lebo nebolo k čomu), preto žalobca, keďže videl, že žiadna škoda nevznikla, teda nevznikla škodová udalosť, stotožnil sa s názorom p. L., že nebol dôvod volať políciu, preto vo vedomí uvedeného po tomto zistení a po zapísaní si poznávacej značky p. L., pokračoval v jazde za svojimi povinnosťami.

4) rozpor medzi fotografiami škrabancov a ich vzájomnou súvislosťou. Fotografie škrabancov na všetkých na udalosti vraj zúčastnených vozidlách boli kompletne urobené až po zhruba 3 týždňoch a u všetkých fotografií neboli priložené merítka. Takže dotazovaní odborníci na poškodenia karosérie zaujali stanovisko, že identičnosť vzájomného poškodenia medzi uvedenými osobnými vozidlami nie je z takýchto fotografií objektívne zistiteľná. Ani správny orgán, ani konajúci súd sa k tejto objektívnej skutočnosti nevyjadrili.

5) rozpor medzi nedokázaným tvrdením policajtov a tvrdením žalobcu, že škrabance vznikli nie pri predmetnej udalosti, ale v čase pred alebo po udalosti, čiže nemôžu byť dôkazom o vzájomnej škode. Čiže absentuje spoľahlivosť tvrdenia policajného orgánu, že škrabance vznikli pri predmetnej udalosti a z toho vyplývajúcej nespoľahlivosti tvrdenia, že pri udalosti vôbec vznikla škoda, teda nevyvrátili možnosť, že škrabance vznikli pred udalosťou alebo po udalosti do času takmer tri týždne, keď bola dokompletizovaná fotodokumentácia. Čiže presvedčivo nevyvrátili možnosť, že pri predmetnej udalosti reálne nevznikla škoda a teda neide o škodovú udalosť, preto ju nebolo potrebné nikomu hlásiť.

6.) rozpor medzi spoločenskou nebezpečnosťou domnejšej udalosti (aj jej subjektívnou stránkou) a výškou trestu. Vzhľadom na to, že už posledné roky za priestupok neoznámenia a nepočkania na policajný orgán aj pri nepatrnej škode sa trest zadržania vodičského preukazu neuplatňuje, najmä keď je závažným pozbavením práv účastníka udalosti používať motorové vozidlo, čím by mal obmedzenú možnosť vykonávania svojho povolania, najmä keď absentovala subjektívna stránka možného priestupku, že poškodený nevedel, resp. bol presvedčený, že nevznikla škodová udalosť, teda neopustil miesto udalosti s vedomím porušenia právneho predpisu.

Navrhol odvolaciemu súdu, aby rozhodnutie zrušil a vrátil správneho orgánu na odstránenie väd.

Žalovaný vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že považuje rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 6S/84/2013-33 zo dňa 24.10.2014 za správny. Preskúmaním zákonnosti rozhodnutia žalovaného a jeho postupu, súd správne dospel k záveru, že v konaní pred správnym orgánom bolo dostatočným spôsobom preukázané, že žalobca sa nesprával disciplinovane a ohľaduplne, pričom neprispôbil svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty, situácii v cestnej premávke, porušil svoje povinnosti účastníka dopravnej nehody v rozsahu uvedenom správnym orgánom v rozhodnutí zo dňa 23.01.2012.

Žalovaný opätovne uvádza, že sa v predmetnej veci pridrižiava svojho rozhodnutia KRPZ-P-38/BA-KDI21-2013 zo dňa 12.03.2013, ktorým rozhodnutie správneho orgánu I. stupňa potvrdil a odvolanie žalobcu zamietol. Výsledky objasňovania obsiahnuté v spise ORP-P-734/BAV-OBCEP-2012, dostatočne preukazujú, že žalobca dňa 14.03.2012 v čase o 15.20 hod viedol motorové vozidlo zn. Kia Sportage ev. č. V. v Bratislave po účelovej komunikácii Temátskej ulici smerom na miestnu komunikáciu Kutlíkovej ul., pričom neprispôbil svoje správanie dopravno-technickému stavu cesty a situácii v cestnej premávke, následkom čoho narazil po pravej strane do zaparkovaného vozidla zn. BMW ev. č. V., ktorého majiteľom je MD Consult s.r.o., Vlárská 50, Bratislava a protiúdechu vozidla zn. Ford Focus ev. č. V., ktoré viedol Z. L.. Dopravnú nehodu neohlásil policajtom, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajta, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidla a bezodkladne neupovedomil osobu, ktorá nie je účastníkom

dopravnej nehody o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená.

Na základe uvedeného navrhol odvolaciemu súdu, aby rozsudok krajského súdu potvrdil ako vecne správny.

IV.

Konanie pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky
ako súdom odvolacím

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd odvolací (§ 246c ods. 1 veta prvá OSP, v spojení s § 10 ods. 2 OSP), preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo (podľa § 246c ods. 1 veta prvá OSP v spojení s § 211 a nasl. OSP) a jednomyseľne dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné.

Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky rozhodnutím číslo SLV-PS-1120/2012 z 12.12.2012 v zmysle § 21 ods. 11 zákona č. 523/2004 Z.z. o rozpočtových pravidlách verejnej správy a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov zrušilo k 31.12.2012 okrem iných aj rozpočtovú organizáciu Krajské riaditeľstvo policajného zboru v Banskej Bystrici, pričom práva a povinnosti zrušenej organizácie prešli dňom zrušenia na zriaďovateľa, ktorým je Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky. Nakoľko pôvodne žalovaný ako právnická osoba uvedeným dňom zanikol a minister nevyužil zákonnú možnosť určiť podľa § 4 ods. 2 zákona č. 171/1993 Z. z. o Policajnom zbore v znení novely č. 345/2012 Z. z. (ktorá nadobudla účinnosť od 01.01.2013 a bola prijatá zrejme v súvislosti s realizáciou programu ESO), ktorý útvar Policajného zboru má spôsobilosť byť účastníkom súdneho konania a samostatne konať pred súdom v rozsahu svojej pôsobnosti, účastníkom konania na strane žalovaného sa stalo Ministerstvo vnútra Slovenskej republiky z titulu právneho nástupníctva. Pod všeobecným označením žalovaný v texte je preto nutné rozumiť tak pôvodný správny orgán ako aj jeho právneho nástupcu podľa toho, ktorého sa text odôvodnenia týka.

Podľa § 250ja ods. 2 O. s. p. odvolací súd rozhodne o odvolaní spravidla bez pojednávania, ak to nie je v rozpore s verejným záujmom. Na prejednanie odvolania nariadi pojednávanie, ak to považuje za potrebné, alebo ak vykonáva dokazovanie.

Odvolací súd vzhľadom na to, že sa stotožnil s krajským súdom v jeho zistení o správnosti preskúmaného rozhodnutia, nepovažoval za potrebné na prejednanie veci nariadiť pojednávanie a takýto postup nebol v rozpore s verejným záujmom.

Deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 13.05.2015 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 244 ods. 1 OSP, v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP, rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 3 ods. 1 zákona o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je povinný dodržiavať pravidlá cestnej premávky ustanovené v tomto zákone.

Podľa § 3 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, účastník cestnej premávky je ďalej povinný správať sa disciplinovane a ohľaduplne tak, aby neohrozil bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky, pritom je povinný prispôbiť svoje správanie najmä stavebnému, dopravno-technickému stavu cesty,

situácii v cestnej premávke, poveternostným podmienkam a svojim schopnostiam.

Podľa § 64 ods. 2 písm. a) zákona o cestnej premávke, za dopravnú nehodu sa považuje aj škodová udalosť podľa odseku 3 (ostatné udalosti v cestnej premávke, pri ktorých vznikla škoda v priamej súvislosti s premávkou vozidla, sa na účely tohto zákona nepovažujú za dopravnú nehodu. Takéto udalosti sú škodovou udalosťou), ak nie je splnená niektorá z povinností podľa § 66 ods. 6.

Podľa § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, účastník škodovej udalosti je povinný bezodkladne zastaviť vozidlo, preukázať svoju totožnosť inému účastníkovi škodovej udalosti, poskytnúť údaje o poistení vozidla, vyplniť a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu, zdržať sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky a urobiť vhodné opatrenia, aby nebola ohrozená bezpečnosť alebo plynulosť cestnej premávky. Ak účastník škodovej udalosti spôsobil hmotnú škodu osobe, ktorá nie je účastníkom škodovej udalosti, je povinný o tom túto osobu bezodkladne upovedomiť a vyplniť s ňou a podpísať tlačivo zavedené na zabezpečenie náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu.

Podľa § 66 ods. 2 písm. a), d), e), i) zákona o cestnej premávke, účastník dopravnej nehody je povinný (a) ohlásiť dopravnú nehodu policajťovi; (b) zotrvať na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa alebo sa na toto miesto bezodkladne vrátiť po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody; (e) zdržať sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidiel; (i) bezodkladne upovedomiť osobu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody, o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou, a oznámiť jej svoje osobné údaje; ak to nie je možné, upovedomenie a oznámenie zabezpečiť prostredníctvom Policajného zboru.

Podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona o priestupkoch, priestupku proti bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky sa dopustí ten, kto (b) ako vodič vozidla, ktorý sa zúčastnil na dopravnej nehode, bezodkladne nezastavil vozidlo, nezdržal sa požitia alkoholu alebo inej návykovej látky po nehode v čase, keď by to bolo na ujmu zistenia, či pred jazdou alebo počas jazdy požíval alkohol alebo inú návykovú látku, alebo nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa alebo sa na toto miesto bezodkladne nevrátil po poskytnutí alebo privolaní pomoci, alebo po ohlásení dopravnej nehody; (g) poruší všeobecne záväzný právny predpis o bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky, v ktorého dôsledku vznikne dopravná nehoda.

Podľa § 22 ods. 2 písm. a) a c) zákona o priestupkoch, za priestupok podľa odseku 1 (a) písm. a) až c) sa uloží pokuta od 300 € do 1 300 € a zákaz činnosti od jedného roku do piatich rokov; (c) písm. e), g) až i) možno uložiť pokutu od 150 € do 800 € a zákaz činnosti do troch rokov.

Z obsahu pripojených spisov odvolací súd zistil, že predmetom súdneho prieskumu je rozhodnutie, ktorým bola žalobcovi uložená sankcia za priestupok v doprave podľa § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona o priestupkoch, pretože dňa 14. 3. 2012 o 15,20 hod., viedol motorové vozidlo značka KIA - Sportage, evidenčné číslo V. v Bratislave po účelovej komunikácii Tematínska ul. smerom na miestnu komunikáciu Kutlíkova ul., pričom neprispôsobil svoje správanie dopravnotechnickému stavu cesty a situácii v cestnej premávke, následkom čoho narazil po pravej strane do zaparkovaného vozidla zn. BMW, evidenčné číslo V, ktorého majiteľom je MD Consult s.r.o., Vlárská 50, Bratislava a protiúčeho vozidla zn. Ford, evidenčné číslo V, ktoré viedol Z. L., narodený XX.XX.XXXX, bytom F.. Dopravnú nehodu neohlásil policajťovi, nezotrval na mieste dopravnej nehody až do príchodu policajťa, nezdržal sa konania, ktoré by bolo na ujmu vyšetrenia dopravnej nehody, najmä premiestnenia vozidla a bezodkladne neupovedomil osobu, ktorej spôsobil hmotnú škodu, ktorá nie je účastníkom dopravnej nehody o hmotnej škode, ktorá jej bola spôsobená dopravnou nehodou a neoznámil jej osobné údaje.

Po preskúmaní predloženého spisového materiálu sa Najvyšší súd SR ako súd odvolací úplne stotožňuje so zisteniami i závermi krajského súdu, a preto v súlade s ustanovením § 219 ods. 2 OSP, podľa ktorého ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne

doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody, dopĺňa len nasledujúce právne úvahy.

Odvolací súd vzhľadom na námietky uplatnené žalobcom uvádza, že napadnuté rozhodnutie správneho orgánu vychádza z dostatočne zisteného skutkového stavu, ktoré je logicky vyhodnotené a riadne právne posúdené. Odvolací súd sa stotožňuje so skutkovými zisteniami a právnymi závermi ustálenými v predchádzajúcich konaniach o tom, že konanie žalobcu naplnilo všetky znaky skutkovej podstaty priestupku v zmysle § 22 ods. 1 písm. b) a g) zákona o priestupkoch, a takisto sankcia mu bola uložená v súlade s § 12 v spojení s § 22 ods. 2 zákona o priestupkoch.

Podľa § 34 ods. 1 Správneho poriadku, na dokazovanie možno použiť všetky prostriedky, ktorými možno zistiť a objasniť skutočný stav veci a ktoré sú v súlade s právnymi predpismi. Dôkazmi sú najmä výsluch svedkov, znalecké posudky, listiny a ohliadka (ods. 2). Účastník konania je povinný navrhnúť na podporu svojich tvrdení dôkazy, ktoré sú mu známe (ods. 3). Vykonávanie dôkazov patrí správne mu orgánu (ods. 4). Správny orgán hodnotí dôkazy podľa svojej úvahy, a to každý dôkaz jednotlivo a všetky dôkazy v ich vzájomnej súvislosti (ods. 5). Podľa odvolacieho súdu prvostupňový správny orgán postupoval pri dokazovaní v súlade s týmito ustanoveniami správneho poriadku.

Podľa odvolacieho súdu žalovaný sa dôsledne riadil procesnými zásadami, ktoré sú obsiahnuté v Správnom poriadku (§ 3 ods. 4, § 32 ods. 1 a § 34 ods. 3), zadovážil si podklady pre rozhodnutie zákonným spôsobom, mal dostatok podkladov pre vydanie rozhodnutia o odvolaní a s poukazom na vyššie uvedené považuje odvolací súd ďalšie preukazovanie skutočností za zjavne nepotrebné a nadbytočné.

Z dokazovania správneho orgánu vykonaného v čase po kolízii vozidiel žalobcu a poškodených, a to v zmysle záznamu dopravnej nehody, zápisnice o obhliadke miesta dopravnej nehody, súčasťou ktorých je aj fotodokumentácia, v ktorej sa nachádzajú aj snímky zo dňa 14.03.2012, vyhotovené bezprostredne po nahlásení udalosti poškodeným, p. L., vyplýva, že došlo k poškodeniu vozidiel Ford Focus a BMW v súvislosti s kolíziou vozidla žalobcu zn. KIA dňa 14.03.2012 o 15:20 hod. riadeného žalobcom po Tematínskej ulici v Bratislave. Okolnosť, že došlo k stretu predmetných vozidiel v danom čase a mieste vyplýva z vyjadrení všetkých účastníkov konania. Vznik škodovej udalosti je podľa názoru odvolacieho súdu dostatočne preukázaný zo zhodných výpovedí p. L. a svedka p. G.. Žalobca nedokázal svojím tvrdením spochybniť vierohodnosť ich tvrdení.

Najvyšší súd Slovenskej republiky sa zaoberal i posúdením konania žalobcu z hľadiska ustanovenia § 2 ods. 1 zákona o priestupkoch, podľa ktorého priestupkom je zavinené konanie, ktoré porušuje alebo ohrozuje záujem spoločnosti a je za priestupok výslovne označené v tomto alebo v inom zákone, ak nejde o iný správny delikt postihnuteľný podľa osobitných právnych predpisov, alebo o trestný čin.

Po dôslednom preskúmaní obsahu priestupkového spisu so zreteľom na všetky informácie o spáchanom priestupku nemožno konštatovať, že konanie žalobcu malo tak nepatrný stupeň spoločenskej nebezpečnosti, aby neohrozovalo záujem spoločnosti na bezpečnosti a plynulosti cestnej premávky.

Aj so zreteľom na komplexné informácie o žalobcovi ako vodičovi sa odvolací súd priklonil k záveru, že stupeň spoločenskej nebezpečnosti priestupku nie je v prerokúvanom prípade nepatrný a spôsob jeho vybavenia i postihu je zákonný a nie je šikanóznym, nakoľko správanie žalobcu v posudzovanom prípade, kedy vyššie naznačeným spôsobom jazdy zapríčinil škodovú udalosť na osobných autách (BMW a Ford Focus), pričom po kolízii osobných automobilov odmietol vystúpiť z vozidla a splniť si základné povinnosti účastníka škodovej udalosti, vykazovalo znaky hrubého porušenia pravidiel slušného správania sa a dobrých mravov.

Z priestupkového spisu jednoznačne vyplýva, že žalobca si nesplnil základné povinnosti uvedené v ust. § 66 ods. 6 zákona o cestnej premávke, pretože v priebehu priestupkového, resp. súdneho konania nebolo preukázané, že by podpísal inému účastníkovi škodovej udalosti tlačivo zavedené na zabezpečenie

náhrady vzniknutej škody podľa osobitného predpisu. Jeho tvrdenie, že po kolízii z vozidla vystúpil, a následne po dohode s poškodeným a ustálením, že vzhľadom na výšku škody k dopravnej nehode nedošlo (iba k škodovej udalosti) odišiel, sa na základe vyššie uvedeného zdá byť účelové a zavádzajúce.

Na záver odvolací súd konštatuje, že odvolacie námietky žalobcu neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku, a preto Najvyšší súd Slovenskej republiky na základe uvedeného rozsudok krajského súdu ako vecne správny podľa § 219 OSP potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa ustanovenia § 250k ods. 1 OSP v spojení s § 224 ods. 1 OSP a § 246c ods. 1 vety prvej OSP tak, že účastníkom nepriznal ich náhradu, pretože žalobca nemal úspech a žalovaný nemá na ich náhradu zákonný nárok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.